

A törpe

Eljátszogattam egy gondolattal,
 mely szerint a törpe nem szörnyszülött, ha-
 nem a takarékos természet diadala!
 Hisz mindene volt, csak kisebb. Még arca
 sem torz, sőt rokonszenves mosolya
 eszembe juttatta: a szentjánosbogártól
 nem kérhetem számon a napkorongot, — —
 igen, a törpe egy kicsi fényforrás: meghitt! Bizalmas!
 S már meg is békéltem e gondolattal,
 dédelgettem, kifészkelte helyét szívemben,
 amikor szörnyű dolog történt: két szemébe
 nézve megláttam, jaj nekem, minden hiábavaló!
 Ő engem a mindent elpazarló,
 a fecsérítő természet örök csődjének látott!

TAMÁS MENYHÉRT

Minthogy

*Minthogy a szép versek kora lejárt hovatovább a jó
 verseké is
 minthogy hitelét veszti minden mozdulat akár ember-
 kereső akár emberségre vár
 minthogy az ostromló kézé minden hatalom a hatalomé
 minden ostromló kéz
 minthogy farkassá szelídít a félelem s a sietség-
 sürgetésű szorongás
 minthogy kilakoltat a nappal kilakoltat évszakaidból
 kilakoltat
 minthogy egyensúlyát veszti a fűszálra merészkedő
 hangya a megtizedelt erdő az olajat veritékeny
 tenger a mindszaporább lélegzetű Föld
 minthogy egyetlen választásod maradt a kudarc
 minthogy*